

Lindring af den Byrde, som burde være fælles. Og ser man paa Antallet af Lejligheder, der var under Opførelse Oktober 1923, saa var det i København 2 632 og paa Frederiksberg 248, altsaa under $\frac{1}{10}$ i Stedet for ca. $\frac{1}{5}$.

Saaledes kan der nævnes det ene Omraade efter det andet, og Tallene vil altid vise, at den Fordeling er til Stede, som jeg her har redegjort for og besværet mig over i Københavns Interesse: at hvor der er Tale om Fordele, der rager man til sig med begge Hænder ude paa Frederiksberg, men hvor der er Tale om Byrder, der værner og værger man sig med lige saa stor Energi mod at komme til at deltage i disse. Denne Tingenes Tilstand er uholdbar, den kan ikke opretholdes, og den eneste rimelige og fornuffige Udgang deraf er, at der etableres ogsaa kommunalt den Enhed, som i Virkeligheden er til Stede bymæssigt. Her er jo ikke Tale om to Byer, her er Tale om een By, eet Bysamfund, som ogsaa kommunalt burde sluttet sammen, og inden det sker, er fuld Retfærdighed og Rimelighed ikke bragt til Veje. Men inden man kan naa dertil, bør man gaa videre ad Skattevejen. Det er rigtigt, at der er sket et lille Fremskridt, hvad det ærede Medlem stadig kredser om, men det er langt fra tilstrækkeligt. Der mangler meget deri, og der vilde ved denne Lejlighed have været Anledning til at beskæftige sig yderligere dermed, hvad jeg beklager, at Flertallet i dette høje Ting ikke har villet. Men derved er jo altsaa ikke noget at gøre.

Formanden: Ved Lovforslags tredie Behandling er det Regelen ikke at hindre Medlemmerne i at fremsætte mere almindelige Bemærkninger, og jeg har derfor ikke anset det for rigtigt at hindre det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen) i at fremsætte sine Udtalelser eller hindre det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Peder Hedebo) i at fremsætte sine Modbemærkninger. Men jeg havde ganske vist ikke tænkt mig, at de Udtalelser, der ved denne Lejlighed skulde fremsættes om det Spørgsmaal, der her er fremdraget, var blevet saa udførlige, som de er blevet, og jeg henstiller derfor til de følgende Talere, om de ikke nu kunde indskrænke Udtalelserne herom til korte Bemærkninger.

Bramsnæs: Jeg skal holde mig den højtærede Formands Henstilling efterrettelig og kun gøre et Par korte Bemærkninger. Ud fra mit Kendskab til frederiksbergske og københavnske Forhold anser

jeg det for at være en i Længden uholdbar Tilstand, at en Del af en Storby forsøger at udvælge den Del af Befolkningen, som er den billigste at have indenfor Kommunen, og paa den Maade bliver et Skattely ikke udenfor en Kommune, hvad vi har mange grelle Eksempler paa omkring i Landet, men indenfor en Kommune. I de Aar, jeg har deltaget i Frederiksbergs Kommunestyre — det er omtrent lige saa mange som den højtærede Borgmester for Frederiksberg, saa jeg kender ogsaa noget til de Ting —, har jeg holdt paa, at Frederiksberg ikke burde stræbe imod at blive et Skattely overfor København og derved vise, at den principielt styrede mod at slippe billigere end den samlede Hovedstad fra de Udgifter, der nu en Gang er uundgaelige. Der føres jo en saadan Politik af det Flertal, der er i Frederiksberg Kommune for Tiden, en Politik, der bevidst styrer mod at gøre Byen til et Skattely. Og Sparsommeligheden, som der tales saa meget om, og som ogsaa det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen) har talt om, er nu heller ikke saa gennemført, som det lyder til, som almindeligt Princip. Jeg har ikke Indtrykket af, at Frederiksberg i Almindelighed styres sparsommeliger end andre Kommuner, heller ikke end København. Men Frederiksberg skyder Opgaver fra sig, bl. a. det, som for nylig er nævnt, Deltagelse i Hovedstadens Forsyning med Boliger, og at man skyder saadanne Opgaver fra sig og ikke vil deltage i den almindelige Udvikling i Hovedstaden, gør naturligvis, at Udgifterne bliver mindre derude. Men jeg vil gerne her have slaaet fast, at jeg ikke ser anden Sparsommelighed i det frederiksbergske Styre end dette, at man skyder visse Udgifter fra sig, hvad man kan gøre, fordi man har et Flertal, der vil dette, men netop Udgifter, som man ikke, naar man vil bevare et godt Forhold til hele Hovedstadens Befolkning, kan og bør skyde fra sig. Der tales meget om Sparsommelighed paa Frederiksberg, og jeg vil ogsaa indrømme, at paa mange Omraader er man smaalig derude, men de store finansielle Virkninger af Sparsommeligheden viser sig paa saadanne Omraader, som bl. a. her er nævnt, hvor man skyder Opgaver fra sig, som man burde paatage sig, og som jeg ogsaa efter Evne har arbejdet for, at man skulde paatage sig paa Frederiksberg. Jeg vil ogsaa tro, at det for Frederiksbergs egen Skyld var klogest ikke at forsøge paa den Maade at bringe for stærke økonomiske Modsætninger frem mellem København og Frederiksberg, for